

Resolució 304/2019, de 23 de maig

Número d'expedient de la reclamació: 189/2019

Administració reclamada: Entitat Municipal Descentralitzada de Sant Miquel de Balenyà

Informació reclamada: Informe sobre la legalitat de la plaça de vigilant/brigada emès per la Diputació de Barcelona

Sentit de la Resolució: Inadmissió per extemporània

Resum: L'EMD de Sant Miquel de Balenyà no ha atès els requeriments de la GAIP d'aportar-li l'expedient de la sol·licitud d'accés que porta causa d'aquesta reclamació, ni la informació relacionada amb el seu posicionament jurídic en relació amb la sol·licitud o els motius en què justifiqui la seva desatenció, incomplint així el deure de col·laboració amb la GAIP establert a l'article 33.4 RGAIP, la qual cosa no impedeix que aquesta continuï la tramitació ni que quedi vinculada i obligada pel sentit i pels termes d'aquesta Resolució. La notificació de la resolució desestimatoria de l'accés no feia referència en el peu de recurs a la possibilitat de reclamar davant la GAIP, com determina la Disposició addicional única del RGAIP. Tenint això en compte - i davant la passivitat de l'EMD reclamada, que res ha oposat ni al·legat al respecte-, la notificació era defectuosa i no desplegaria efectes "fins a partir la data en què l'interessat porti a terme actuacions que suposin el coneixement del contingut i l'abast de la resolució o l'acte objecte de la notificació", d'acord amb l'article 40.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En el mateix sentit i més específicament, l'article 32.1. RGAIP disposa que si la notificació de la resolució en matèria de dret d'accés no conté la indicació per a presentar la reclamació davant la GAIP, la notificació només té efectes a partir de la data en què la persona interessada faci actuacions que comportin el coneixement del contingut i abast de la resolució, o interposi qualsevol recurs que sigui procedent. Considerant que l'escrit de la persona reclamant de 18 de febrer de 2019, que s'annexa a la reclamació, fa referència expressa a la resolució de l'EMD i al seu contingut desestimatori, cal entendre que la notificació inicialment defectuosa desplega efectes des d'aquella data i, per tant, el termini de reclamació i finiria un mes més tard, resultant la reclamació, de 29 de març, inadmissible per extemporània.

Paraules clau: Entitat Municipal Descentralitzada. Personal. Informe. Reclamació contra desestimació. Deure de col·laboració. Termini per reclamar. Peu de recurs. Efectes de la notificació. Reclamació extemporània.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 29 de març de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 189/2019, presentada contra l'Entitat Municipal Descentralitzada de Sant Miquel de Balenyà (EMD), en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 18 de febrer de 2019, la persona reclamant va presentar un escrit a l'EMD que assenyala i annexa com a sol·licitud que porta causa d'aquesta reclamació, de la què no n'hauria obtingut resposta de l'administració. L'escrit feia referència a una petició prèvia, feta el 7 de gener de 2019, que demanava l'informe sobre la legalitat de la plaça vigilant/brigada que hauria emès el servei de recursos humans de la Diputació de Barcelona, que li hauria estat denegada amb data 13 de febrer atenent a què l'informe formava part d'un procediment en el què la persona reclamant "no té la condició de persona interessada en aquest procediment i, per tant, no té legitimació per obtenir el que sol·licita". El peu de recurs de la notificació d'aquella resolució desestimària no informava de la possibilitat de recórrer davant la GAIP. L'escrit de 18 de febrer, que s'assenyala com a objecte de la reclamació en no haver-ne obtingut resposta transcorregut un mes, no formula cap petició d'informació, ni formula recurs contra la desestimació prèvia de l'accés a l'informe, sinó que qüestiona que se li negui la condició de persona interessada en el procediment, atenent a què prèviament i en relació amb la creació de la plaça de vigilant/brigada, havia presentat diverses instàncies, i, com a petició, demana que "facin el favor de llegir-se les lleis i deixar d'interpretar-les a la seva conveniència i es plantegin la possibilitat de buscar un assessor jurídic a l'alçada de les necessitats d'una administració pública com la que vostès gestionen, el qual no dicti informes encarats a aconseguir els objectius marcats per la direcció política i es cenyeixi estrictament a la legalitat. Com que ja m'han demostrat abastament que són incapaços de rectificar ni una sola de les seves males decisions, no espero que rectifiquin aquest cop."
3. La Reclamació, presentada el 29 de març de 2019, motiva la reclamació en la consideració de què la plaça de vigilant/brigada creada per l'EMD és il·legal, cosa que hauria defensat en instàncies prèvies davant l'EMD, i en que "l'informe que els sol·licito és el que ells utilitzen per argumentar que la Diputació de Barcelona els ha donat la raó, però em neguen l'accés al mateix".
4. El 10 d'abril de 2019 la GAIP trasllada la Reclamació a l'Entitat Municipal Descentralitzada de Sant Miquel de Balenyà i li demana que, dins d'un termini de quinze dies, li remeti un informe que reculli el seu posicionament i actuacions dutes a terme en relació amb la sol·licitud d'accés en què es fonamenta la reclamació, i que li remeti els expedients complets. L'EMB no ha respost a aquest i successius requeriments de la GAIP perquè l'expedient i argumenti jurídicament la seva posició en relació amb l'accés reclamat.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública desestimada per una entitat municipal descentralitzada integrant de l'Administració local de Catalunya, subjecte a l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (art. 3 LTAIPBG) .

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

L'article 42.7 LTAIPBG disposa que la Comissió pot demanar els informes i dades que consideri necessaris per a fonamentar les seves Resolucions, i l'article 33.4 RGAIP fixa en quinze dies el termini de què disposa l'Administració per a l'emissió de l'informe requerit per al GAIP. L'article 33.7 RGAIP disposa que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació, sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que resultin procedents".

L'article 32.1. RGAIP disposa que les reclamacions davant la GAIP s'han d'interposar en el termini d'un mes a comptar des de la notificació de la resolució en matèria d'accés a informació pública, però que si aquesta no conté la indicació de la via de reclamació davant d'aquesta Comissió a què obliga la Disposició addicional única RGAIP, la notificació només tindrà efectes a partir de la data en què la persona interessada faci actuacions que comportin el coneixement del contingut i abast de la resolució, o interposi qualsevol recurs que sigui procedent.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'EMD de Sant Miquel de Balenyà no ha atès els requeriments de la GAIP d'aportar-li l'expedient de la sol·licitud d'accés que porta causa d'aquesta reclamació, ni la informació relacionada amb el seu posicionament jurídic en relació amb la sol·licitud o els motius en què justifiqui la seva desatenció, incomplint així el deure de col·laboració amb la GAIP establert a l'article 33.4 RGAIP, d'acord amb el qual les Administracions reclamades han d'aportar dins del termini de quinze dies còpia completa i ordenada dels expedients, un informe sobre les reclamacions i tota la informació o antecedents que puguin ser rellevants per a la resolució dels procediments de reclamació.

L'article 33.7 RGAIP disposa que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació, sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que resultin procedents".

D'acord amb l'exposat, i considerant que la resolució de la GAIP ha de recaure dins del termini de dos mesos des de la presentació de la reclamació (article 45 RGAIP), s'ha continuat amb el procediment sense comptar amb l'aportació de la documentació i la justificació requerida a l'Administració, que quedarà tanmateix vinculada i obligada pel sentit i pels termes d'aquesta Resolució.

3. *Sobre l'objecte de la reclamació*

L'escrit de data 18 de febrer de 2019, que s'adjunta a la reclamació com a sol·licitud que es reclama, no conté pròpiament una sol·licitud d'informació pública ni tampoc una petició de revisió de la decisió adoptada per l'Administració en relació amb una sol·licitud d'informació prèvia que pugui justificar considerar-lo un recurs de reposició. Conté, exclusivament, en la literalitat del document adjuntat a la reclamació, cinc consideracions sobre la condició de persona interessada o legitimada de la persona reclamant, en referència a una resolució de l'EMD de 13 de febrer que hauria desestimat l'accés a un informe emès per la Diputació de Barcelona per no tenir la condició de persona interessada en el procediment, argumenta la persona reclamant en defensa de reunir la condició de persona interessada i legitimada per accedir-hi, i expressament i literalment fa constar que no espera ni demana cap actuació de l'Administració rectificanc aquella desestimació.

La reclamació assenyala que aquest escrit, de 18 de febrer, no hauria estat respost per l'EMD, la qual cosa motivaria la seva reclamació. Però el cert és que, en els termes en què està formulat l'escrit annexat a la reclamació, no es pot considerar ni com una nova sol·licitud d'informació, ni com un recurs de reposició contra la resolució desestimàtoria de l'anterior, i per tant, no té la virtualitat d'enervar un nou procediment i d'iniciar un nou termini de trenta dies per resoldre'l, i per tant, no pot ser objecte d'aquest procediment de reclamació.

L'escrit de reclamació assenyala, identifica i annexa com a "còpia de la resposta que us ha enviat l'Administració" la resolució desestimàtoria de l'EMD de 13 de febrer, que no respon a l'escrit de 18 de febrer abans esmentat, sinó a una sol·licitud d'informació de data 7 de gener, de la mateixa persona reclamant, que tenia per objecte accedir a un informe emès per la Diputació de Barcelona en relació amb la creació d'un aplaça de vigilant/brigada. Aquesta resolució de l'EMD suposa una decisió restrictiva del dret d'accés a una informació pública que podria perfectament ser objecte d'aquest procediment de reclamació (article 39.1 LTAIPBG). Caldrà, doncs, valorar si la reclamació resulta admissible en relació amb aquesta resolució desestimàtoria de l'informe, vist que no pot portar causa de l'escrit de 18 de febrer annexat.

L'article 42.1 LTAIPBG disposa que la reclamació davant la GAIP s'ha d'interposar en el termini d'un mes, a comptar des de la notificació de la resolució desestimàtoria o del recurs de reposició, o des que hagi depassat el termini per resoldre la sol·licitud d'informació o el recurs de reposició.

Ja hem vist que l'escrit de 18 de febrer no pot ser considerat un recurs de reposició, ja que explícitament declara que no pretén la revisió de l'acte. Per tant, el termini per presentar reclamació contra la resolució desestimàtoria de 13 de febrer finalitzaria al cap d'un mes des de la seva notificació. Sense que s'hagi acreditat de manera fefaent, la persona reclamant assenyala com a data de recepció de la resolució desestimàtoria el 17 de febrer (en dir en el seu escrit de reclamació que l'escrit de 18 de febrer que annexa hauria estat presentat "el dia següent" a què li fos denegada la petició). Per tant, la reclamació, presentada el 29 de març, s'hauria interposat havent depassat amb escreix el termini d'un mes des que li va ser notificada la resolució desestimàtoria, i seria inadmissible.

Ara bé, la resolució desestimàtoria, del 13 de febrer, indica al seu peu de recurs que contra ella s'hi pot interposar recurs de reposició o contenciós-administratiu, amb una remissió genèrica final a "qualsevol altre recurs que considereu procedent", sense fer referència a la possibilitat de reclamar davant la GAIP, com determina la Disposició addicional única del RGAIP. Tenint això en compte, i davant la passivitat de l'EMD reclamada, que res ha oposat ni al·legat al respecte, es podria entendre que la notificació era defectuosa i no desplegaria efectes "fins a partir la data en què l'interessat porti a terme actuacions que suposin el coneixement del contingut i l'abast de la resolució o l'acte objecte de la notificació", d'acord amb l'article 40.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En el mateix sentit i més específicament, l'article 32.1. RGAIP disposa que si la notificació de la resolució en matèria de dret d'accés no conté la indicació per a presentar la reclamació davant la GAIP, la notificació només té efectes a partir de la data en què la persona interessada faci actuacions que comportin el coneixement del contingut i abast de la resolució, o interposi qualsevol recurs que sigui procedent.

Considerant que l'escrit de la persona reclamant de 18 de febrer de 2019, que s'annexa a la reclamació, fa referència expressa a la resolució de l'EMD i al seu contingut desestimatori, cal entendre que la notificació de la resolució desestimàtoria, inicialment defectuosa per omissió de la via de reclamació a la GAIP, desplega efectes des de la data en què la persona reclamant es dona per assabentada del seu contingut en l'escrit de 18 de febrer i, per tant, el termini de reclamació i acabaria un mes més tard, resultant la reclamació, de 29 de març, igualment inadmissible per extemporània.

D'acord amb això, i sens perjudici que la persona reclamant pot sol·licitar novament a l'EMD de Sant Miquel de Balenyà l'informe objecte d'aquesta reclamació a l'empara del dret d'accés a la informació pública i sense necessitat d'acreditar la condició de persona interessada, que no li és exigible d'acord amb l'article 18 LTAIPBG, i que pot igualment acudir a aquesta Comissió en reclamació d'aquella sol·licitud si no li és atesa dins del termini d'un mes, a comptar des de la

resolució desestimària o de què s'hagi produït silenci administratiu, s'ha d'inadmetre aquesta reclamació, per extemporània.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de maig de 2019, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 189/2019, per extemporània.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.